

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ
ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ 1821 ΕΤΟΥΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΣΑΝΤΩΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ¹

1821, ἀπριλίου 10

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ὁ ἀπὸ Πισσιδεῖας διεδέξατο τὸν Γρηγόριον Ἐον παυθέντα τῇ αὐτῇ 10 ἀπριλίου, ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως, καὶ μετὰ τὴν ἐκλογὴν καὶ καθραδοφορίαν τοῦ Εὐγενίου κρεμασθέντα εἰς τὴν μέσην πύλην τοῦ Πατριαρχείου, τὴν ἀγούσαν εἰς τὰ γραφεῖα τῶν κληρικῶν. Τῇ 23 ἀπριλίου δὲ, εἰσελάσας ὁ χύθην ὄχλος τῶν τούρκων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἔσυρε καὶ τὸν Εὐγένιον ἀπὸ τῆς γενειάδος καὶ κατεβίβασεν εἰς τὴν αὐλὴν, ὅπου ὁ τζορβατζῆς τοῦ Φαναρίου¹⁾ καὶ τὰ νεφῆρια του, προφθάσαντα, ἔσωσαν αὐτόν· κατόπιν δὲ καὶ ὁ γενιτζῆρ ἀγᾶς, καταφθὰς μετὰ πλήθους γενιτζάρων, ἔσκόρπισε τοὺς χυδαίους, καὶ συνέλαβε τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν. Ἐκτοτε καὶ ὑπέπεσεν ὁ Εὐγένιος ὑπὸ τοῦ φόβου εἰς δυσεντερίαν, ἕξ ἧς καὶ μετὰ μῆνας πέντε (27 ἰουλίου 1822) ἀπέθανεν. Ἀρχιδιάκονον εἶχε τὸν μετέπειτα Φιλίππου πόλεως Νικηφόρον. δευτερεύοντα δὲ τὸν τότε κομιδῆ νέον καὶ νῦν Χαλκηδόνης Γεράσιμον, οἰκειότατον τῷ μισῆρ Μικῆ, χίφ τζοχατζῆ, κητοικοῦντι ἀντικρῶ τῆς τοῦ γυναικείου πύλης τοῦ ναοῦ τοῦ Πατριαρχείου.²⁾

¹Ἐπὶ τοῦ Εὐγενίου ἠκολούθησαν αἱ σφαγαὶ τῶν ἐκ τοῦ κλήρου καὶ ἐκ τῶν εὐγενῶν σημαντικωτέρων προσώπων. Κατηγορήθη ὁ Εὐγένιος ὡς προδιδούς τοῖς τούρκοις τὰ θύματα, ἀλλὰ τῆς κατηγορίας ταύτης οὐδέμια ἐδόθη ποτὲ ἀπόδειξις. Ὁ Εὐγένιος, ἢ μᾶλλον

1. Αἱ σημειώσεις ἐτέθησαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἱστορικοῦ τούτου πίνακος.

